

Dagblad van het Noorden, 26 juni 2017

Kirsten van Santen en Eric Nederhoorn
Simmerdeis festival

Quote:

De drie 'grote' theatervoorstellingen mochten er zijn. Vol lef. Neem die van Andreas Denk en zijn Plan-D, die met *Buurman in de natuur* een geslaagde kindervoorstelling heeft gemaakt over duurzaamheid.

.....

maandag 26 juni 2017 · 2 minuten lezen

Níks 'motherfucker shit bitch' op Simmerdeis

Kirsten van Santen Eric nederkoorn

DRACHTEN Zomerfestival Simmerdeis in Drachten biedt locatietheater, zoals Oerol, Noorderzon en FestiValderAa, maar dan op rauwere plekken: tussen straten, huizen, of op een parkeerplaats. Recht voor z'n raap.

De overeenkomst met andere festivals is dat ook Simmerdeis het nieuwe omarmt. Schouwburg De Lawei, met aan het roer directeur Stef Avezaat en programmeur Inge Imelman, organiseerde al voor het elfde jaar dit feest vol podiumkunsten, muziek en horeca, met tienduizenden bezoekers.

Avezaat constateerde vrijdag bij de opening dat mensen hun vakanties al om Simmerdeis heen plannen. Alom blije gezichten dus, behalve bij de geroemde Bijlmer-rappers van SMIB die later op diezelfde avond wel heel fragmentarisch te werk gingen en alles en iedereen telkens opnieuw motherfucking shit shit kut kut kut vonden, bitches bitches you motherfuckers. „Beter wordt het beter”, mopperde een potentiële fan en hij kneep er tussenuit.

De drie ‘grote’ theatervoorstellingen mochten er zijn. Vol lef. Neem die van Andreas Denk en zijn Plan-D, die met *Buurman in de natuur* een geslaagde kindervoorstelling heeft gemaakt over duurzaamheid. Ronduit brutaal was, op een groenstrook temidden van de huizen, *Old Gangsters Never Die* van YoungGangsters (geregisseerd door Annechien de Vocht en de Groningse Lotte Bos). Ko van den Bosch (ex-NNT) schittert als belachelijke, opgepompte, hyper-Amerikaanse action hero. Totaal zelfingenomen is, naast hoofdrolspeler ook de regisseur van de actiefilm waar we zo en dan uitstappen. Het publiek – wij, de figuranten – is getuige van zijn tanende genialiteit, want Van den Bosch’ verouderende lichaam en geest haperen. *The show must go on*, wat lawaai en rotzooi oplevert, hilarische scènes en soms eindeloze onzin. Fijne flauwekul met hier en daar een rake ondertoon. Dat Bos en De Vocht de voorstelling hebben gebaseerd op hun eigen vaders, mag die vaders zorgen baren. In *Renault 4*, een première, vertellen Joeso Peters en Tim Verbeek van Illustere Figuren over de wederwaardigheden van een oldtimer. De voorstelling begint stroef (sleutelen geblazen), maar ontpopt zich tot een mooi uitgewerkt idee. Peters kreeg de Renault 4 (de derde hoofdrolspeler) van zijn vader, als zesde eigenaar. Met Verbeek maakte hij een roadtrip langs alle voormalige eigenaren. Hij vertelt nu ontroerend het verhaal over de band met zijn vader, en hij en Verbeek schetsen het beeld dat wij op spullen projecteren, op de manier waarop verhalen tot stand komen en mythes ontstaan. *Renault 4* is daarnaast grappig, met rake personages en typeringen, en elke (ex-)oldtimer-bezitter zal er associaties bij krijgen.